

[Godskesen.]

ter for, hvorledes man skulde fastsætte en højere obligatorisk Afskedigelsesalder, den være sig 70, 69, 68, 67 eller maaske 66 Aar. Det har man ingen Vejledning til at afgøre, og man kan derfor ikke sætte en saadan Grænse.

Jeg tror ogsaa, at min Fortolkning vil styrkes stærkt gennem Forhandlingerne i den grundlovgivende Rigsdag om den Bestemmelse, der svarede til den nuværende § 71, 3die Punktum. Der var i Grundlovsforslaget en ganske lignende Bestemmelse, kun at Afskedigelsesalderen ikke var sat til 65 Aar, men til 70 Aar. Lad os tænke os, at dette Forslag var blevet vedtaget, at altsaa Grundlovens § 71, 3die Punktum, var affattet som nu, blot at der ikke stod 65 Aar, men 70 Aar. Saa vilde man dog vel ikke let have fundet paa, at man udover den Afskedigelsesalder, som kan benyttes af Ministeriet, skulde kunne sætte en obligatorisk Afskedigelsesalder, som i alle Tilfælde vilde indtræffe. Men hvis man antager dette, saa kan man ikke fortolke Bestemmelsen anderledes, fordi de 70 Aar blev sat ned til 65 Aar. Det har nemlig ikke været Meningen hermed at aabne Mulighed for Indførelse af en obligatorisk Afskedigelsesalder, men kun at nedsætte den Alder, i hvilken en Dommer maa finde sig i at blive afskediget af Ministeriet, af Kongen, fra 70 til 65 Aar.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de Forhandlinger, der blev ført om Bestemmelsen paa den grundlovgivende Rigsdag, thi det er mig bekendt, at denne Side af Sagen vil blive særlig behandlet af et andet Medlem af det høje Ting, som med Hensyn til Resultatet staar paa samme Standpunkt som jeg.

Jeg fortolker altsaa Grundlovens § 71 saaledes, at Principet er, at Dommere skal være uafsættelige, saaledes som de er det i den engelske Ret, hvorfra Bestemmelsen sikkert er hentet, men at der dog maa være en Mulighed for at blive af med ældre og sløvede Dommere; og her har man altsaa sat 65 Aars Alderen som Grænse. Saadanne Dommere maa derfor kunne afskediges administrativt. Men som en Kontragaranti mod denne Bestemmelses Misbrug bliver saa sagt, at den, der afskediges, i alt Fald skal have sin fulde Løn i Pension. Som Ørsted siger: Man kan ikke sikre de gamle Dommere, at de bliver paa Dommersædet, men vel, at de ikke taber i Indtægter. Det er netop det Ræsonnement, som ligger bagved Bestemmelsen.

Jeg tror nu ogsaa, at den højtærede Justitsministers Fortolkning af § 71 og hans

i Dag fremsatte Lovforslag fører ind i Vanskeligheder, som ikke let eller rettere slet ikke lader sig overvinde.

For det første vil det ses, at en obligatorisk Aldersgrænse for Dommere paa 70 Aar vil stille Dommere ringere end andre Embedsmænd. Forholdet er det, som ogsaa den højtærede Minister fremhævede, at andre Embedsmænd skal indgive en Afskedsbegæring, og saa kommer det an paa, om den bliver taget til Følge eller ikke. Der er nogle Embedsmænd, som har virket og virker med stor Hæder i flere Aar, efter at de er fyldt de 70 Aar. Hvis man nu vil forlange, at Dommere ubetinget skal gaa af, naar de er fyldt 70 Aar, vil de altsaa stilles ringere end andre Embedsmænd, medens dog Bestemmelsen i § 71 maa siges at have til Hensigt at beskytte Dommerne.

Dernæst kan det ikke bestrides, at det foreliggende Lovforslag vilde aabne Plads for Vilkaarlighed, thi Forholdet vil altsaa være det, at hvis en Dommer bliver afskediget i en Alder af 65, 66, 67, 68 eller 69 Aar, skal han have sin fulde Løn i Pension; hvis han derimod bliver afskediget efter det 70de Aar, faar han kun almindelig Pension. Dette vil altsaa kunne føre til, at Regeringen ved at afskedige en Dommer i 2 eller 3 Aar, før det er helt nødvendigt, vilde kunne skaffe ham den fulde Gage i Pension, ikke blot for den Tid, indtil han naar den almindelige Aldersgrænse, men for hele hans Liv.

Nu er det blevet sagt i Folketinget, vist ogsaa af den højtærede Minister selv, at Bestemmelsen i Grundlovens § 71, 3die Punktum, efter Vedtagelsen af dette Lovforslag kun vil blive benyttet ganske undtagelsesvis. Dertil vil jeg sige, at uanset de politiske Meningsforskelligheder, der adskiller den højtærede Justitsminister fra mig, har jeg ubetinget Tillid til hans Person, og jeg tvivler derfor slet ikke om, at han vil benytte Bestemmelsen med stor Diskretion. Forholdet er imidlertid det, at den nuværende højtærede Justitsminister — jeg ønsker ham selvfølgelig et langt Liv, en lang Ministertilværelse — ikke vil være Justitsminister bestandig, der vil følge andre efter ham, som maaske ikke ser saaledes paa det, som den nuværende højtærede Justitsminister gør. Og i alt Fald vil jeg tro, at der vil være Tilfælde, hvor den højtærede Minister maatte benytte § 71, 3die Punktum, og afskedige Dommeren i en Alder af 65 Aar, nemlig naar Dommeren er saa svækket, at man ikke anser det for forsvarligt at lade ham fungere; uanset, at det ikke gaar saa vidt, at man kan faa en Dom